

Daniël en de leeuwenkuil

Declamatie:

De vorsten kwamen met de stadhouders met hopen tot de koning
en zeiden aldus tot hem: O koning Darius, leef in eeuwigheid!

tekst & muziek
B. Noteboom

Al de vorsten des rijks, de overheden en stadhouders, de raadsheren en landvoogden
hebben zich beraadslaagd een koninklijke ordinantie te stellen, en een sterk gebod

te maken, dat al wie in dertig dagen een verzoek doen zal van enigen god of mens, behalve van u,
o koning, die zal in de leeuwenkuil geworpen worden.

♩=120

Refrein: Da - ni - ël, bidt toch steeds weer, tot de God die keer op keer,

wijs - heid gaf en het le - ven spaar de, Hij re - geert in he mel en op aar - del!

9

In het huis van Da - ni - ël, werd tot God ge be - den. Vorsten hoorden dit al snel,
Bij het huis van Da - ni - ël, lie - pen veel sol - da - ten. Waar is nu die Gods ge zant,

15

lachten zeer te - vre - den. Zei den tot hem: Bidt niet meer, tot uw God en tot uw Heer´.
die de vorsten ha - ten? Biddend ligt hij daar ter - neer, spre kend met de he ren Heer´.

Declamatie: Toen beval de koning,
en zij brachten hem in de kuil der leeuwen;
en de koning antwoordde en zeide tot Daniël:
Uw God, Dien gij geduriglijk eert, Die verlosse u.

21

God was nu met Da - ni - ël, ook daar in de leeu wen - kuil. Leeu wen lie pen brul lend rond,

27

God sloot toen hun grote mond. Da - ni - ël sliep bij hen saam, hij ver trouw de op Zijn Naam.

Declamatie:

Toen Daniël uit de kuil opgetrokken was, zo werd er geen schade aan hem gevonden, dewijl hij in zijn God geloofd had.

Toen beval de koning, en zij brachten de mannen voor,
die Daniël overluide beschuldigd hadden, en zij wierpen in den kuil der leeuwen hen, hun kinderen, en hun vrouwen;
en zij kwamen niet op de grond des kuils, of de leeuwen heersten over hen, zij vermorzelden ook al hun beenderen.

33

Ge - loofd zij God!